

ಎಲ್ಲಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಿ ಊಹಿಸಿ ಸುಸ್ತಾದರು. ಪ್ರೇಮಿಗಳಿಬ್ಬರು ಗೋವಾ ಬಸ್ ಹತ್ತಿರಬಹುದೆಂದು ಒಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರೆ, ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೋಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆಯೆಂದು ಮತ್ತೊಬ್ಬರೆಂದರು. ಅವರನ್ನು ಹುಡುಕುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಆ ಊರುಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಾಡಿ ಬರುವ ಯೋಜನೆಯೂ ಕೆಲವರಿಗೆ ಇತ್ತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮಾಯಕ್ಕನ ಅವ್ವ, ಅಪ್ಪ ಮತ್ತಿತರರು ಬಂದ ದಾರಿಗೆ ಸಂಕಟದ ಸುಂಕ ಕೊಟ್ಟು ವಾಪಸ್ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಮುಂದೆ ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದೇವಪ್ಪ ಮತ್ತು ಮಾಯಕ್ಕ ಮಲ್ಲೂರಿಗೆ ಮರಳಿದರೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ಬಂದಿತು. ತಮ್ಮ ಹುಡುಗಿಯೇ ತಾನಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ, ಇನ್ನು ತಾವು ಹೋಗಿ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದು ಮತ್ತೆ ಆ ಕಡೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡಲಿಲ್ಲ. ದೇವಪ್ಪಮಾಯಿ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರಂತೆ. ಅವನ ಸಂಬಂಧಿಕರೊಬ್ಬರು ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಂತೆ. ಜನ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಈಗ ಮರೆತಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಮತ್ತೆ ಮಲ್ಲೂರಿಗೆ ಮರಳಿದರು.

ಮೊದಮೊದಲು 'ಇಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಮಗಳು ಸಾಯಿ' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಅವ್ವ ಈಗೀಗ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಿ 'ಮಗಳು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಇರಲಿ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆರಾಮದಿಂದ ಇರಲಿ' ಎನ್ನುತೊಡಗಿದಳು. ಮಗಳ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಗೂ ತಲುಪುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರಿವರು ಬಂದು ಆಕೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಊರಲ್ಲಿ ಮಾಯಕ್ಕನಿಗೆ ಬಹಳ ಗೌರವ ಅಂತೆ. ಅಂತೆ ಪಂತೆಗಳು ಹೀಗೆಯೆ ಇರಲಿ ಎಂದುಕೊಂಡರು ಅವ್ವ, ಅಜ್ಜಿ. ಒಂದು ದಿನ ಮಾಯಕ್ಕನ ಮೊದಲಿನ ಗಂಡ ಮುತ್ತಪ್ಪ ಅಕ್ಕನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಮುಸುಗುಟ್ಟಿದ-

'ಅಲ್ಲವಾ ಅಕ್ಕ, ಆಕೆ ನಿಮ್ಮ ಕಿಮ್ಮತ್ತಪ್ಪೇ ಕಳೆದಿಲ್ಲ. ನಂದೂ ಗೌರವ ಕಳೆದಾಳು. ಆಕೆನ್ನ ನೀವು ಸುಮ್ಮನ ಹೆಂಗ ಬಿಟ್ಟೆ? ಏಟೆಗೆ ಎದುರೇಟು ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ನನ್ನದು ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಸೇರಿಗೆ ಸವ್ವಾ ಸೇರು. ಆಕೆನ ಮಾತ್ರ ನಾ ಸುಮ್ಮನ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಏನು ತಿಳಿಯೋದಾಳೆ ಆಕೆ. ಹೀಗ ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಹೆಂಗಸರು ಹೀಗ ಸುರು ಮಾಡ್ತಾರೆ. ನೀವೂ ಬರಿ ನನ್ನ ಜೋಡಿ. ಮಲ್ಲೂರಿಗೆ ಹೋಗೋಣ. ದೇವ್ಯಾನ ಮೂಗು ಹಿಡಿದ್ರೆ ಈಕೆ ಬಾಯಿ ತೆಗಿತಾಳು.'

ಅಕ್ಕನಿಗೂ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿತು. 'ಅಲ್ಲೋ ಮುತ್ತಣ್ಣ, ನೀನು ಆಗಲೆ ಆಕೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆದಿ. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಗಂಡಹೆಂಡತಿ ಅಲ್ಲ ಅಂತ ಸೋಡಬೇಟೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೀರಿ. ಮಾಯಿ ನಿನ್ನ ಹೇಂತಿ ಅಲ್ಲ. ನೀನು ಅವಳ ಗಂಡ ಅಲ್ಲ. ಆಕೆ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಮದುವಿಯಾಗಲಿ ಬಿಡು. ನಿನಗೇನು ಸಂಬಂಧ? ನೀನೂ ನಿನಗ ಬೇಕಾದವರನ್ನ ಮದುವಿಯಾಗ ಆರಾಮಾಗಿ ಇರು. ಯಾರು ಬ್ಯಾಡಂತಾರು?'

'ಯಕ್ಕಾ, ಅದು ನೀ ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಸರಳ ಇಲ್ಲ. ನನಗ ಈಗ್ಯಾರ ಹೇಣ್ಣು ಕೊಡ್ತಾರೆ?'

'ಅದಕ್ಕ ನಾಯೇನು ಮಾಡ್ತಿ? ನೀ ಕೆಟ್ಟ ಅದಿಯಂತ ಮಂದಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಕನ್ನೆ ಕೊಡವಲ್ಲರು ಕಾಣ್ತಿದ' ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಅವಳ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಮಾತನ್ನು

ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತಡೆದಳು. 'ನೋಡಪಾ ಮುತ್ತಪ್ಪ, ಆಕೆ ಈಗ ನನ್ನ ಮಗಳು ಅಲ್ಲ. ತಂದಿತಾಯಿ ಮಾತು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಹೋಗ್ತಾಳು. ಆಕೆ ಜೀವನ ಆಕೆ ಸಂಗಡ. ನಮ್ಮ ಜೀವನ ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ. ಆಕೆ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗ ಹೇಳಾಕೂ ಬರಬ್ಯಾಡ, ಕೇಳಾಕೂ ಬರಬ್ಯಾಡ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ನಮ್ಮನ್ನ ಕರೀಬ್ಯಾಡ.'

ಮುತ್ತಪ್ಪ ಇಂಗು ತಿಂದ ಮಂಗನಂತಾದ. ಮಂದಿ ಹೇಳುವುದು ಖರೇ ಇದೆ. ತನ್ನ ಅಕ್ಕ ಹೀಗೆ ತನ್ನನ್ನು ನಡುನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಡುತ್ತಾಳೆಂದು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನಿಂದ ವಿಚ್ಛೇದನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಹೆಂಗಸು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆಂದರೆ ಅದು ತನ್ನ ಮರ್ಯಾದೆಗೆ ಕುತ್ತು! ಆ ಸುದ್ದಿ ಮಾಯಕ್ಕನಿಗೂ ತಲುಪಿತು. ಹೆಂಗಸು ತನಗೆ ಬೇಕಾದವರ ಜೊತೆ ಅಡ್ಡಾಡಿದರೆ, ಮಾತಾಡಿದರೆ, ಮದುವೆಯಾದರೆ ಇವರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಖಾರಾ ಕಲಿಸಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ! ಮುತ್ತಪ್ಪನಿಗೆ ಯಾರೋ ತಲೆ ತುಂಬಿರಬೇಕು. ಯಾವಾಗಲೂ ಇಂತಹ ಹರಾಮಿ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಗೆಳೆಯರೆಲ್ಲ ತುಪ್ಪಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕುವವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

ಒಬ್ಬರು 'ಹೋಗಲಿ ಬಿಡೋ ಮುತ್ತಪ್ಪ, ಅದನ್ನ ತಗೊಂಡ ಏನ್ ಮಾಡಾಂವ' ಎಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು 'ಅಲ್ಲೋ ಮುತ್ತಣ್ಣ, ನೀ ಹೀಗ ಮಾಡು. ದೇವಪ್ಪನಿಗೆ ಬಿಗಿ ಹಚ್ಚು. ಅವನಗೆ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕು. ಆವಾಗ ಮಾಯಕ್ಕ ತನಗೆ ತಾನೇ ಅವನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಬರತಾಳು' ಎನ್ನುವ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು.

ಮಾಯಿ, ಅವರ ಅವ್ವ, ಅಪ್ಪ, ಅಣ್ಣತಮ್ಮ ಇವರೆಲ್ಲ ಸೇರಿಯೆ ತನಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಯಿಯನ್ನು ಸರಳ ಜೀವನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಡಬಾರದು. ಮುತ್ತಣ್ಣ ಯೋಚಿಸಿಯೆ ಯೋಚಿಸಿದ.

ಮುತ್ತಪ್ಪನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತವರುಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎಕ್ಕೇರಿಯ ಮಂದಿಗೆ ಮಾಯಕ್ಕ ಗಂಡನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇ ಒಳ್ಳೆಯದಾಯ್ತೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆಕೆಯ ತಂದೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಇನ್ನಿಲ್ಲದಂತೆ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದ್ದರು. ಮಾಯಕ್ಕನಿಗೂ ಅವರ ಶ್ಲಾಘನೆ ದಿನಾಲೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾಯಕ್ಕನನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆಕೆಯ ದೃಷ್ಟಿ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬೀಳಬಹುದೆಂದು ಕೆಲವರು ಆ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಆಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ಊರಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲೆಂದು ಅವರ ಒಳಮನಸ್ಸು ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಹೆಂಡತಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಕ್ಕೋ, ಕಾಯಿಲೆ ಕಸಾಲೆಯಿಂದ ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕೋ ಎರಡನೇ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಲವು ಗಂಡಸರು ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಮಂದಿಗೆ ಮೆಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅದೃಷ್ಟ ತಮ್ಮದೇ ಇರಬಾರದೇಕೆ? ಆಕೆ ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಒಲಿದರೆ ತಮ್ಮ ರೊಟ್ಟಿ

ಜಾರಿ ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಂತೆಯೇ! ಹೇಗೂ ಮಾಯಕ್ಕ ಗಂಡನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ, ಇನ್ನು ಅವಳ ಮದುವೆಯಂತೂ ಕನಸಿನ ಮಾತು. ಅವಳ ಅಪ್ಪ ಅವನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೂಡಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕೆಲವು ದಿನ ಸರಿಯಲಿ, ಒಮ್ಮೆಲೇ ಕೇಳುವುದು ಸರಿ ಆಗಲಾರದು. ಅಂತಹ ಸಮಯ ತಾನಾಗಿಯೆ ಬರಲೆಂದು ಕಾಯುವವರ ಕಡಿಮೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ತಲೆಯ ಮೇಲೊಂದು, ನಡುವಿನ ಮೇಲೊಂದು ಕೊಡ ಹೊತ್ತು ಅವಳು ನೀರು ತರಬೇಕಾದರೆ ಅನೇಕರ ದೃಷ್ಟಿ ಅವಳ ಮೇಲೆಯೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ನಡಿಗೆ ಹಾಗೂ ಚಿಮ್ಮುವ ನಿರಿಗೆಗೆ ಮನಸೋತವರು ಬಹಳ ಜನರಿದ್ದರು. ಅವಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೆಂದರೆ ಕೆಡಲಾರದ ಗಿಟಕು ಕೊಬ್ಬರಿ! ಅವಳ ಮಾತಿಗಿರುವ ಆಕರ್ಷಣೆಯಾದರೂ ಎಂತಹದ್ದು? ಆ ಎಳೆತ, ಸೆಳೆತದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ?

ನೀರಿನಂತೆ ಫಳಫಳವೆನ್ನುವ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದವೋ ಇಲ್ಲವೋ? ಜನರ ಕಣ್ಣಿಂದ ಮಗಳನ್ನು ಕಾಯುವುದು ಹೇಗೆ? ಅಪ್ಪ ಅವರಿಗೆ ಚಿಂತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಆಕೆಯ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡಳು.

'ಅಮ್ಮಾ, ನೀವು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ವೃಥಾ ಚಿಂತಿ ಮಾಡಬ್ಯಾಡಿ. ನನ್ನ ಹೆಂಗ ರಕ್ಕಣಾ ಮಾಡಕೋಬೇಕೋ, ನನಗ ಗೊತ್ತದೆ.' ಆಕೆಯನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದವರು ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಕೈಚೆಲ್ಲಿದ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ನಡೆದವು. ಹಲವರು ಮುಖಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು. 'ಅಸನರಿ ಹೆಣ್ಣು ಅಲ್ಲ ಆಕೆ. ನಮಗೇ ನೀರು ಇಳಿಸ್ತಾಳೆ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹತ್ತುವಂತ ಹತ್ತ ಮಾತು ತಡತಡಾ ಅಂದುಬಿಡ್ತಾಳೆ.' ಮಾಯಕ್ಕನನ್ನು ವೃಥಾ ಕೇಣಿಕೆ ತಾವೇಕೆ ಕೆಟ್ಟವರಾಗಬೇಕು. ಇವಳನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸುವುದೂ ಒಂದೇ, ಹಾಳು ಗೋಡೆಗೆ ತಲೆ ಜಜ್ಜಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಒಂದೇ!

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮಾಯಕ್ಕನಿಗೂ ಬೇಜಾರು ಎನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚೆ ತಾನು ಎಷ್ಟೊಂದು ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಬ್ಬಳೇ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಉರುವಲು ತರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕಳೆ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ದನಗಳಿಗೆ ಮೇವು ಕೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹುಲ್ಲಿನ ಹೊರೆ ಹೊರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹಸುವಮ್ಮೆಯ ಹಾಲು ಕರೆದು ಡೈರಿಗೂ ಹಾಕಿಬರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮುತ್ತಪ್ಪನ ಮನೆ ತೊರೆದ ಮೇಲೆ ಈಗ ಖಾಲಿಯಿರುವುದೆಂದರೆ ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚಿದಂತಾಗುತ್ತಿದೆ. ಊರಿನ ಮಹಿಳಾ ಸೊಸೈಟಿಯವರು ಒಂದು ದಿನ ಕರೆದರು. ಆಫೀಸು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿಡುವ, ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸಿಪಾಯಿ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟರು. ಇದರಿಂದ ಅವಳು ತುಂಬ ನಿರಾಳವಾದಳು. ದೊಡ್ಡ ನೌಕರಿ ಸಿಕ್ಕಂತೆನಿಸಿತು. ಖಾಲಿಯಿದ್ದಾಗ ಹೊಲದ ಕೆಲಸವೂ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಸಲ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಶೋಭಕ್ಕ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಲು ಬರ್ತಿಯೇನೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಕುತೂಹಲಕ್ಕೊಂದು

